

har overladt til ham selv, hvorvidt han ved det Erhverv, hvortil han vier sig, vil bringe sig i den Stillning, at han gaaer ind under Lovens Forskrift, at han skal ansees for at have valgt Sværnet som det, hvori han vil aftjene sin Børnepligt, troer jeg, at der er givet ham den Afgang til at friggjøre sig for en Byrde, som han i Medfør af Billighed kan gjøre Regning paa.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Lehmann: Jeg skal tillade mig at anbringe paa, at der nedsettes et Udvalg paa 5 Medlemmer, hvortil denne Sag henvises.

Da Ingen begjærede at hyltre sig over dette Forslag

vedtoges det eenstemmig med 36 Stemmer, at der skulde nedsettes et Udvalg i Sagen, og da der ikke fremkom Forslag til et andet Medlemsantal end 5, ansaaes dette for vedtaget uden Afstemning.

Man gif derpaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Farten paa Gudenaa mellem Silkeborg og Randers.*)

Jacobæus: Af de Bestemmelser, som findes i dette Lovforslag om Farten paa Gudenaa mellem Silkeborg og Randers, sees, at det hele Anliggende bliver betragtet ikke alene som et Statsanliggende, men tillige som et Communalanliggende. Hvorvidt denne Combination kan ansees for mere eller mindre hensigtsmæssig, er Noget, jeg ikke skal gaae ind paa, fordi jeg maa ansee denne Side af Lovforslaget for at være afgjort, og fordi man deri finder en Betryggelse i den rette Brug af de Midler, som det aarligt er nødvendigt at anvende til Farten paa Gudenaa. Men jeg vil dog hertil knytte den Bemærkning, at jeg troer, at denne Combina-

tion vil fremkalde endeel Vanskeligheder ved Udviklingen af Farten paa Gudenaa. Angaaende de enkelte Punkter i Lovforslaget maa jeg tillade mig nogle Bemærkninger. I § 6 staaer der: „Ingen Hale-, Løge- eller andre Fiskegaarde og Fiskeindretninger maa fremtidig anbringes i Gudenaaes Hovedløb;“ ved denne Bestemmelse har man vistnok ikke tænkt sig, at der kunde blive brugt flere end eet Løb til Seiladsen, men der viser sig nu, efter hvad jeg har erfaret kort førend dette Møde, at der er et Sted eller maastee flere, hvor der benyttes to Løb, og man mener derfor, at det vilde være en Ulempe, naar der ikke toges Hensyn dertil. Hvorvidt en Forandring i denne Retning kunde lade sig indfryde i denne Lov, kan jeg ikke afgjøre nu, men jeg forbeholder mig uærmere at undersøge dette Punkt. I det næste Afsnit af denne Paragraph staaer der: „De Hale- og Løgegaarde, som nu findes i Aaen, og hvortil vedkommende Ciere ikke kunne vise behørig Hjemmel, enten efter den hidtil bestaaende Lovgivning eller efter særlige Privilegier, skulde bortfalde.“ Herefter mener jeg, at der burde tilføies: „med Undtagelse af saadanne, som Afsorstanderflabet giver sit Samtykke til kunne blive staaende.“ Jeg formener nemlig, at det er rigtigt, at Fiskeriet drives i Aaen, hvor det kan skee uden Hindrer for Seiladsen. Dette er ikke alene et Gode for Vedkommende, der driver Fiskeri, men ogsaa en Behagelighed for den Egn, hvori det kan drives, ligesom det i statsøconomisk Henseende ikke er saa ganske uvigtigt, at Fiskeriet drives paa den lange Strækning — fra Silkeborg til Randers — hvor det kan forenes med Seiladsen — Til § 11. maa jeg ogsaa gjøre en Bemærkning. Der tales deri om en Mulkt for Græsning paa Dosseringen; men jeg maa bemærke, at det vil være vanskeligt at overholde dette Forbud, fordi Kreatturene, naar de græsser paa Engene, ofte blive anfaldne af Myg og Fluer i saadan Mængde, at de forvilde sig styrte affied og da søge Aaen for bedre at værges sig imod samme; af denne Grund vil det altsaa let kunne skee, at de tilslige komme til at græsse paa Dosseringen. Denne Bemærkning er gjort, for at der kunde tages Hensyn til samme, naar der gives Op- synsmændene Forholdsregler.

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1609—11.